

CECHY WARSZAWSKIE

Pismo tygodniowe poświęcone sprawom polskiego rękodziela, drobnego przemysłu, handlu i mieszczaństwa.

Przedpłata wynosi: kwartalnie 3 zł — półrocznie 6 zł — rocznie 12 zł. — Cena pojedynczego egzemplarza 25 gr.

Ceny ogłoszeń: Zwycię (normalny) 16 gr. | Niedawne 36 gr. | Na 1-iej stronie 50 gr. | Układ (bezwzględny 10% drożej) |
Niska linja 30 | Po kronice 46 | Drobnie ogłosz. od słów 7 | Zamiejscow. 24% drożej.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. św. Krzyża 1. 11. — Tel. 3344. — Konto P. K. O. w Krakowie 404.486

Nauki z warszawskich wyborów.

Wybory do Rady miejskiej w Warszawie odbyły w ubiegłą niedzielę. Lajaj nam podostawo do poważnego zastanowienia się i do rozważania ich wyniku.

W poprzednim numerze naszego pisma zwróciliśmy uwagę na zagadnienie reformy w sprawie powołania wyłonów szanarządowych w obecnej chwili. Zarządzone przez Izdaj wybory w poszczególnych miastach, nie wykazały żadnych szczytnych możliwości dla obecnego Izdaj.

Najlepszy jednak obraz nastrojów dają nam ostatnie wybory w Warszawie. Charakterystycznym w nich jest to, że zwycięstwo odniosły tylko grupowania polityczne, wszystkie zaś listy drogie pod różnymi mianami, hasłami i postawami, stroniąc od tematyki klasycznej.

Z powodzeniem list sukces zdobył przedstawia lista Nr. 12, gospodarczego komitetu obrony poleceń Rzeczypospolitej, na którą przypada 47 mandatów, na ogólną liczbę 120 mandatów, w tem 93 mandatów polskich. Z listy tej wchodzi do Rady miejskiej około 20 przedstawicieli katolickiego rękodziela i kupiectwa! W ten sposób pod opieką i pod jego politycznym poparciem, wędruje w Izdajny dzień w skład Rady miejskiej, przedstawicielstwo sfer kopieckich i rękodzielniczych miasta Warszawy.

Wiele uwagi wadliwosci, w w dzisiejszym warunkach wystąpienie tych sfer pod sztandarem politycznym zdecydowanie polskich i katolickim, jest rozumnym pojęciem politycznym. Poparcie, jakie społeczeństwo listy Nr. 12 udzieliło, wskazuje wyraźnie na nastroje społeczeństwa, które tak właśnie salandary miało wyrażone i postawie na pierwszoplanowo.

W zwich wyborów, gdy zastanawiamy się nad zamierzonymi Izdaj, przeprowadzonymi wyłonami także w innych warszawskich miastach, musimy się zdecydować, czy mieszczaństwo polskie i katolickie pójdzie śladem Warszawy, a wyciągając naukę z tych wyborów, czy całe pójdzie pod jednym sztandarem, czy też da się rozbić na drobne listy, na których czele stać będą ambulatory karierowiczów?

Wynik wyborów warszawskich mamy przed sobą. Dostajemy z nich następującą szkic i stanowiska, na jakie należy się przygotować. Zastanowienie będzie stanowczo swoje wyjątki.

W poprzednim numerze zwróciliśmy już uwagę, że dzisiejsza pora wymaga jednolitości, w której jest ona, że poleceń i katolickości naszych miast od nas zależy, a mieszczaństwo polskie nie może od zadań, jakie go to czekają, się usuwać i mimo nich obejście przeciwdziałać, bo zagadnienia te przedzwyciężymy w tego mieszczaństwa dotyczą.

Trzeba również pod jednym sztandarem stanąć i to pod sztandarem, który hasła katolickie i polskie wiąże sobie za godła, ale przy tym szanarządowym władzy, aby zwyciężyć! Z wyłonami warszawskimi trzeba włączyć naukę, trzeba mieć energię włączyć w obnawienie odrodzenia naszych miast, a nie wolno mieszczaństwu polskiemu straszyć się siebie zrzucić i pozostawiać za in-

ym sferom miejskim, gdy to rękę do współpracy wyciągną!

A więcej nie ma innej drogi! Jest tylko jedna i to ta właśnie, która wskazuje nam obaj Chrześcijańska Demokracja, który gr. szanarządowy listy Nr. 12 zdobywczy w Warszawie sferę katolicką i polskie miasta i który na listy swojej umieścił przedstawicieli kupiectwa i rękodziela wyprzedzając ich w pokaznej herbie do nowej Rady miejskiej!

Niezadowolone rękodziela z nowej ustawy przemysłowej.

Ostra krytyka ustawy przez chrześcijańskich rzemieślników b. Kongresówki — Rola cechów, związków cechów i izb rzemieślniczych w nowej ustawie. — Kto zyskał?

W ostatnim numerze „Izdu Mieszczańskiego” podaliśmy wiadomości, że Prezydent Rzeczypospolitej podpisał rozporządzenie, zawierające nową ustawę przemysłową (rozporządzenie Prezydenta. Książki nie została jeszcze w „Dzienniku Izdajny” wydrukowane, dlatego też w Krakowie nie posiadamy do tej pory autentycznego tekstu ustawy, która jednak, widując, znamy jest wreszcie, jakim organizacjom rzemieślniczym, ponieważ w „Gazecie Przemysłowo-Rzemieślniczej”, organie Centralnego Towarzystwa rzemieślniczych chrześcijańskich, pojawił się zesadnieży artykuł o nowej ustawie, oświetlający krótko jej postanowienia i organizację rękodziela.

Podajemy ten artykuł w całości, aby naszych Czytelników zaznajomił z postulatami rzemieślników b. Kongresówki na nową ustawę przemysłową, jej wady i braki. Jeżeli wszystkie zastrzyki, podniesione we wspomnianym artykule „Gazety Przem. Izdu” są słuszne, czego na razie sprawdzić nie możemy, to szanarządowi katolickim, chrześcijańskim rzemieślników na całym obszarze państwa nie należy naprzeciw żadnego powodu do zadowolenia z nowej ustawy. Pozostajemy jednak z wrażeniem naszego zdania do czasu, gdy ustawa zostanie w „Dzienniku Izdajny” ogłoszona. Tymczasem zaś przesyłamy uwagę, co nasze organy polskich chrześcijańskich rzemieślników b. Kongresówki:

Przepis nowej ustawy przemysłowej o organizacji rzemiosła są tak dziwaczne, że niełatwo wyrazić, co o nich zdają tutaj autorom ustawy, Cechy są organizacjami wolnymi, dotownie „wolnymi cechami”, czyli wolnymi korporacjami (zawodowymi). Nie mają one nawet własności orzeczony, jeżeli tylko na jednym i temsamym terycy, to może istnieć kilka cechów dla jednej i tej samej gałęzi rzemiosła. Nie mają też cechów umiety, wlepowanych zadan. Ktoś nie mogłoby się zastanawiać, jak organizacja, założona na zasadzie ogólnych przepisów o stowarzyszeniach. Zadania cechów są te same co „korporacji przemysłowych”.

Rozdrabnianie i poddy rozbijania mieszczaństwa, które z wszystkich interesami w sposób naturalny zwraca się ku Chrześcijańskiej Demokracji, są jedynie objawem niezdrowej myśli, myśli bankrutującej, obecnie zupełnie pobudzącej dla spostrzeżenia, odow wyciągnąć osobiste korzyści kosztem ogółu. Tego rodzaju próby należy nie należy powstrzymać, ale należy je, jako szkodliwe dla polskości naszych miast, naprowadzić i przeciwdziałać im z całą stanowczością wystąpić!

Mieszczaństwo polskie musi mieć stanę pod sztandarem katolickim i polskim w obronie polskości naszych miast zjednoczony i zgodny, od nauka z wyborów warszawskich!

Dr. B. R.

Związki cechów, jak i korporacji przemysłowych, są również organizacjami dobrowolnymi. Zadaaniem ich jest zlatyfikacja cechom i izdom rzemieślniczymi spełnianie ich zadań. Poza to mogą zwiazki (czego niowolno cechom), występować do władz w sprawach „ogólnych rzemiosła”. Podobne zadania mają izby rzemieślnicze (art. 170) i współdziałają z władzami państwowymi w sprawach popierania rozwoju rzemiosła, oraz udzielania informacji i wydawania opinii. Rozważają i przedstawiają władzom życzenia i wnioski dotyczące interesów rzemiosła, oraz złączają co roku sprawę o stanie rzemiosła”. Mamy więc dwie równorzędne reprezentacje rzemiosła, niezależnie od woli tych organizacji gospodarczych (związków), tworzonych na zasadzie ogólnych przepisów o stowarzyszeniach, a to również, że te wolne organizacje nie podlegają tym niesłychanie ostrym ograniczeniom i rygorom, które nakłada ustawa przemysłowa na cechy, zwiazki i izby rzemieślnicze, mianowicie: ogranicza z który ich zadania statutowe i podaje je zatwierdzeniu, którego władze mogą odmówić, poddają je kontroli sędziej przedstawicieli władz, które mogą zawieszac uchwały, rozwiązywać zbronia, a nawet same cechy i zwiazki na zasadzie ogólnych przepisów, które przekreślają one swoje zadania, nieza zatwierdzenia władz budżety i sprawozdania roczne.

Cechy chwyciły są organizacjami wolnymi, t. j. dobrowolnymi, posiadają zostały sędziej kontroli izb rzemieślniczych, do których należy wszyscy rzemieślnicy, a więc im należony wcale do cechy. Sprawy uzdłużenia (egzomy, sprawy terminatorów) oddane zostały w całości izdom, a odebrane zupełnie cechom. Wreszcie, jako osobliwość, to niejasne przepisy o wydziałach czeladniczych i zastępczo, że do zabrania praktycznych i wykonywanych, wnikają, przytoczone obradania Izdu, mianuje karzą Izdu (na zbronia ogólnem) zawodowo wykształconego sekretarza, z prawa głosu swych członków (art. 180) Zakaz woli rzemieślnika, na to stanowisko faktycznego kierownika i przedstawiciela izby i stworzenia z tego monopolu dla fa-

Sprawy skarbowe.

Projekt stałego podatku majątkowego.

Podział i wymiar podatku. — Jakie majątki są wolne od podatku majątkowego. — Komisje szacunkowe. — Kiedy nowy podatek zacznie obowiązywać.

Rząd przedłożył Izbie finansowej do opinii projekt ustawy o stałym podatku majątkowym, który ma zastąpić dotychczas ściągany podatek majątkowy, uchwalony przez Sejm w 1923 r.

Oczekiwie i projekt nowego podatku musi być nienaruszalnym do uchwalenia przez parlament, gdyż rząd nie ma prawa nakładania podatków bez zgody parlamentu.

Podatek projektowany ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 1928 r., a wymiar będzie na podstawie oszacowania majątków, dokonywane przez szacunkową komisję szacunkową, przyczem okres pierwszy obejmie lata 1928 do 1930.

Opłacie go będą zarówno osoby fizyczne jak i osoby prawne za wyjątkiem państwa

Polskiego, związków samorządowych, związków zawodowych i chorodźrzyw, spółdzielni mieszkaniowych, Kas Chorych, ubezpieczalni, Kas sierotnych, emerytalnych, pozostawionych, oraz osób i spółek, których majątek nie przekracza 6.000 złotych.

Zmniejszeniem podatku ma być wszelki majątek ruchomy i nieruchomości o wartości do 100.000 złotych, które ten majątek zmniejsza, przyczem do majątku głowy rodziny będzie doliczona wartość majątku małżonka i niewłasnowolnych dzieci. Do majątku nie będą wliczane wartości polskich pożyczek zastawnych, obłąkaczy i leśnych zastawnych, emitowanych przez państwowe instytucje kredytowe, urządzenia domowego i przedmiotów osobistego użytku płatnika i jego rodziny, jeżeli wartość łączna nie przekracza 10.000 złotych, przyczem na urządzenie domowe nie uważa się przedmiotów, służących do wykonywania zawodu, handlowych kocielnych, seminarjów i t. p., majątków lub ich części, służących trwałej i wyłącznie celom dobowym, naukowym, oświatowym i innym celom użyteczności publicznej, nowozwycięzcy ludności w miastach, oraz części nadbudowanych dla celów handlowych lub przemysłowych, jeżeli budowę, przebudowę lub nadbudowę wykończono w okresie od 1 stycznia 1922 do 31 grudnia 1927 r.

Przy pierwszym wymiarze podatku majątkowego na okres szacunkowy 1928—1930 przy określaniu wartości majątku nie będą brane pod uwagę grunta nadane żołnierzom, gospodarstwu osadników na Kresach wschodnich, nabyte na zasadach ustawy o reformie rolnej, a do wysokości 20 ha nabytej ziemi, dotąd w całości niezabudowanej, oraz gospodarstwa rolne na Kresach obrządku do 15 ha, których zabudowania zostały w dniu 1 lipca 1927 roku nie posiadali więcej niż jedno zabudowanie gospodarskie, a ludność mieszkalną nie posiadali.

Wartość majątku oraz wysokość długów i eń zarów będzie poraz pierwszy obliczana według stanu z dnia 1 lipca 1927 roku, a wartość majątku przedsiębiorstwa, prowadzących prawidłowo księgi handlowe a sporządzających bilansy roczne, według stanu na dzień 31 grudnia w dniu zamknięcia bilansu na rok poprzedzający każdy trzeci rok okres szacunkowy.

Wartość będzie szacowana: przy ludności miejskiej według kapitalizowanego rocznego przychodu faktycznego lub przypuszczalnego, przy placach nierobudowanych podług rozmiaru z uwzględnieniem położenia placów i ilości mieszkańców w danym mieście, przy przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, prowadzących prawidłowo księgi handlowe przy pomocy tych ksiąg, przy przedsiębiorstwach nie prowadzących prawidłowych ksiąg handlowych na podstawie obrotu rocznego, przy waluach zagranicznych i raportach procentowych na podstawie kursu giełdowego dnia 1 lipca 1927, a przy nieruchomościach według kursu podatkowego, w tym samym dniu, przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Izdąmi giełdowymi. Przy wartości majątkowych na podstawie kapitalizowanej wartości pieniężnej historycznego użytku lub świadczenia i przy wartości innych rodzajów majątków na podstawie odpowiednich norm szacunkowych. Szacunkowe normy szacunkowe będą sta-

lane na każdy okres trzyletni po wysłuchaniu opinii Izby Szacunkowej, do której oprócz przedstawicieli Ministerstwa Skarbu, Przemysłu i Rolnictwa, włącznie 6 przedstawicieli wiejskiego i drobnego rolnictwa, przemysłu, rolnictwa, handlu i nieruchomości miejskiej. Ustalone normy szacunkowe zostaną ogłoszone w Dzienniku Urzędowym, jako rozporządzenie wykonawcze.

Podatek majątkowy ma wynosić zasadniczo rocznie 5% od czystej wartości majątku. Do majątków poniżej 45.000 zł. stosowana będzie degressja wynosząca od 6.000 do 15.000 zł. 3%, a do 45.000 zł. 4%. Ustalenie stanu i wartości majątków będzie należało do urzędów skarbowych, a w drugiej instancji do komisji odwoławczych. Natomiast ustalenie majątku dla osób prawnych i fizycznych, prowadzących przedsiębiorstwa księgi handlowe, może być przekazane przez Ministerstwo Skarbu innym władzom podatkowym.

Komisje odwoławcze będą utworzone w każdym Mieście, przeważnie Ministerstwo Skarbu będzie miało prawo utworzenia przy jednej izbie skarbowej kilka komisji odwoławczych. Na 12 członków komisji 4 będzie urzędnikami, 8 z półroczną kadencją, powołanymi przez Ministra Skarbu, oraz 2 z półroczną kadencją, powołane przez Ministerstwo Skarbu, innymi władzom podatkowym.

Osoby, obowiązujące do opłacenia podatku majątkowego, będą musiały złożyć zeznania magistratom, będącym urzędem skarbowym, pod rygorem kary pieniężnej. Podatek będzie corocznie płatny w dwóch rocznych ratach, i to w dniach 1 kwietnia i 1 października.

Dr. T. Rzepecki.

Jeżcie o opodatkowaniu pracowników i zajęć rzemieślniczych

Nowe wyjaśnienia M. nistra skarbu.

Instawa o podatku przemysłowym postanowiu, że zajęcia rzemieślnicze, prowadzone przez właścicieli przy udziale najwyżej jednego członka rodziny lub jednej sily pomocniczej, opłacają tylko ko świadectwo przemysłowe, wolne zaś są od podatku obrotowego. W takim więc przedsiębiorstwie w ciągu całego roku mogą pracować najwyżej dwie osoby, łącznie z właścicielem. Decydująca jest zawsze liczba dni, dlatego więc, gdy np. pracuje dwóch współwłaścicieli i jedna osoba obca (choćby przynajm), to ulgi tej już władze skarbowe nie przyznają, chociażby osoba ta pracowała tylko czasowo, a nie cały rok.

Sklep, znajdujący się w jednym lokalu z zakładem przemysłowym, nie stanowi według wyjaśnień M. nistra Skarbu oddzielnego przedsiębiorstwa handlowego, a jest tylko częścią składową zakła-

du przemysłowego, przeto decydująco okolicznością jest ogólna ilość osób, zatrudnionych tak przy produkcji, jak i przy sprzedaży, a więc, o ile takie przedsiębiorstwo zatrudnia tylko jednego właściciela, będzie wolne od nabycia świadectwa przemysłowego, jeżeli zaś będą zatrudnione dwie osoby, właściciel i jeden z członków rodziny, lub jedna sily pomocniczej, albo też tylko dwóch współwłaścicieli bez innych sily pomocniczych, wówczas należy nabyć tylko jedno świadectwo i to przemysłowe. Wreszcie, o ile ilość osób jest wyższą, wówczas powstaje obowiązek opłacenia podatku od obrotu.

Przy stosowaniu powyższych ulg, do osób zatrudnionych w przedsiębiorstwie, dolicza się i członków rodziny właściciela, pracujących w przedsiębiorstwie, chociażby i z powonim przerwanym, np. zatrudniona tylko w godzinach rannych przy sprzedaży piętwa cirkla lub żona właściciela piekarni, chociaż w godzinach popołudniowych nie będą pracować w zakładzie.

Opłata stemplowa od rachunków.

Wyjaśnienie władz skarbowych.

Opłata od rachunku, stwierdzającego wykonanie umowy sprzedaży, staje się wymagalną z chwilą doręczenia rachunku kupującemu.

Opłata od rachunku, stwierdzającego wykonanie umowy o świadczenie usług, staje się wymagalną z chwilą doręczenia rachunku osobie, wobec której wystawa zobowiązał się do usług.

Opłata zatem nie należy się, dopóki rachunek znajduje się w ręku wystawcy lub w ręku osoby trzeciej, której wystawa wyczyła rachunek z polecenia, aby go obroczyła kupującemu, względnie osobie, wobec której wystawa rachunku zobowiązał się do usług. W szczególności więc: jeżeli umowę o kupno towarów zawarł kupujący nie ze sprzedawcą bezpośrednio, ale z jego pełnomocnikiem („przedstawicielem handlowym”), a następnie — no wykonaniu umowy — sprzedawca przysła rachunek nie bezpośrednio kupującemu, lecz przedstawicielowi handlowemu, to opłata nie należy się, dopóki rachunek znajduje się w ręku przedstawiciela handlowego.

Jeżeli sprzedawca przysłał pierwsyp rachunku kupującemu, a opis przedstawicielowi handlowemu, (który zawarł umowę sprzedaży z kupującym jako pełnomocnik sprzedawcy, to przedstawiciel handlowy — z tytułu posiadania tego odpisu — nie jest obowiązany ani do uiszczenia opłaty od rachunku, ani do udowodnienia, że opłata od rachunku, ani udowodnienia, że opłata od pierwsypu uiszczone.

Przeciw nielegalnej konkurencji warszt. i pracow. państwowych.

Podczas ostatniego posiedzenia Prezydium Izby i Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, delegacja Zjednoczenia związków celowych samodzielnich rzemieślników złożyła ministrowi memoriał w sprawie nielegalnej konkurencji warsztatów i pracowników państwowych. Z memoriału tego, mającego zasadnicze znaczenie dla wszystkich rzemieślników w państwie, podajemy najważniejsze ustępy:

Otrzymałyśmy ostatnio pewną pomoc z strony rządu w formie udzielonego nam do pośrednictwa P. K. O. Kodytu, ziemiość wszystkie wysiłki skierowały na drugo do podniesienia poziomu swej wytwórczości. Jedną z przeszkód, stojących na drodze do osiągnięcia tego celu, stanowią konkurencja w stosunku do rzemioła warsztatów państwowych i kumunalnych, oraz konkurencja pracowników państwowych.

Stosunki obecne w tej dziedzinie przedstawiają się w ten sposób, że wszelkie większe urzędy i instytucje państwowe posiadają na własnym terenie swoje warsztaty, zatrudniające bardzo często sily niemykalifikowane, mimo to wykli-

bywające najdot więcej szkodliwym zjawiskiem. Na pomór wydatki, ile w warsztacie te wykonują powrotnie sobie prace taniej — praktyka jednak wykazuje, iż w istocie rzeczy jest wręcz przeciwnie, Pracownicy państwowi otrzymują stąte pobory, bez względu na ilość wykonanej pracy. Otrzymują zawsze stałą, z górz określoną płacę. Rzędy oczyszcza, iż odłóża się to na intensywność swej pracy. Zamówienia, które w prywatnym warsztacie rzemieślniczym wykonano mogły być w przeciągu jednego dnia, w warsztacie instytucji państwowych wykonywane są w przeciągu 2, a nawet 3 dni. Ponadto, jeżeli chodzi o należyte wykorzystanie materiału surowcowego, to j. rzeczą samą przez się oczywistą, iż w warsztacie prywatnych na ten sam obiekt, ekonomiczniej zostanie materiał wykorzystany, niż w warsztacie, prowadzonym przez instytucje państwowe, w których pracownicy bezpodstawnie są zainteresowani w wykonywaniu przez siebie pracy. Dlatego powyższe pod uwagę, śmiało można postawić tezę, iż prace rzemieślnicze, wykonywane przez warsztaty instytucji państwowych nie są tańsze od tychże prac, wykonywanych

przez warsztaty prywatne. W rezultacie zaś pracownicy tegoż warsztatu prywatnego, są nietylko taniej, lecz i bardziej w stanie jakości wykonać, ze względu na większą konkurencję na terenie rzemiosła i na lepsze kwalifikacje zawodowe samodzielnych rzemieślników.

Konkurencja pracowników państwowych.
Lecz rzemiosło narodziło jest nietylko na konkurencję warsztatów państwowych, które w tym wykonyują zamówienia państwa, wchodzące w zakres rzemiosła, a które w innych zakładach, jak wydziałach, mogą być powołane do szerzszego rzemieślniczo, dla łowienia pracowników, pozostający na służbie państwowej, bądź też w charakterze fachowców w warsztatach istniejących państwowych, bądź też nawet w charakterze pracowników naukowych, w bardzo wielu wypadkach może swoją pracę służyć na terenie prywatnego życia prowadzą warsztaty w swoich własnych mieszkaniach. Na przykład, dzimowem zjawiają się fakty, iż pracownik państwowy, pozostawia swoją pracę warsztat szluskowski i stolarski, wykonuje na miarę pracy, wchodzącej w zakres rzemiosła krawieckiego, lakieźniczego, czy malarskiego, i tegoż okazuje, iż żaden z nich nie opłaca z tego tytułu dodatków państwowych, nie uiszczą opłat na rzecz świadczeń socjalnych, nie czynią i nie wychodzą uczni, a dla ludzi należących do fachowców, są nie mniej kosztów, który ze względu na polski i światozna społecznie ponosi każdy rzemieślnik samodzielnie, za wykonywanie przez siebie prace może mieć znacznie niższe ceny od rzemieślnika wykwalifikowanego, prowadzącego w należny sposób warsztat i odpowiadającego wszelkie jakości

i świadczenia. Koszta własna pracowników państwowych, zajmujących się pracą rzemieślniczą poza służbą w istniejących państwowych, są minimalnie niższe, aniżeli samodzielnych rzemieślników prywatnych, niejednokrotnie dlatego, że pracownicy ci w lepszych wypadkach swej prywatnej pracy posiłkują się narzędziami i warsztatami państwowymi, a w niektórych wypadkach i państwowym materiałem surowcowym. Pomijając jednak fakt niebaldowej konkurencji w stosunku do prywatnego rzemieślnika, należy wziąć pod uwagę również słotki, jakie powstają z powodu, dla tych instytucji, w których zatrudniono jest pracownik, wykonyjący poza swą służbą, jeszcze z dawno innych poborczy, a wymagający dożnego wysiłku fizycznego. Dzwic się nie można, iż pracownik ten, zmniejszy pracę w godzinach, które służą mu nietylko za wypoczynku, przyszedłszy do pracy, będącej główną podstawą jego życia, nie jest w stanie wykonywać jej intensywnie.

Opuszczając się na wgląd przytoczonych przesłankach, niniejszym zwracamy się do Pana Ministra z prośbą ni:

1. Spowodowanie, by wszelkie zamówienia rządowe, wchodzące w zakres rzemiosła w miarę możliwości były oddawane do wykonania prywatnym warsztatom rzemieślniczym.
2. Spowodowanie wszelkie oddawanie zleceń, przez pracowników, zatrudnionym w urzędach i instytucjach państwowych, nie wolno było wykonywać zarobkowanej pracy rzemieślniczej prywatnie, w dotychczasowym charakterze pokatowych i nieregularnych, przedsiębiorstw.

Skrzynki na popiół i śmieci.

Z Towarzystwa katolickich właścicieli nieruchomości, Nr. Krakowa i gmin przyłączonych komunij:

Barżło wielu właścicieli nieruchomości w Krakowie nie sprawili, względnie nie zamówili skrzynek na popiół. Wobec tego od nowego czasu chodził by domach organy Magistratu i urzędnicy, którzy właściele nieruchomości skrzynek nie sprawili, względnie nie zamówili.

Zwracamy uwagę, że wystarczy w zupełności wykazanie się odnośnym organowi, że nie skrzynek zamówiło. Wstawianie skrzynek na razie nie jest wymagane, a nawet radzimy członkom, aby nowych skrzynek na razie lub wtychu nie dawali, iż z tego powodu, że zakład czynienia miasta, rozpocznie intensywne wywożenia (2 razy w tygodniu z każdego domu) popiołu i śmieci, dopiero z chwilą, gdy wszystkie domy będą skrzynek zaopatrzone, od prawobipoludni dopiero w jesieni nastąpi. Ze względu więc na znaczeń koszt połączeń ze sprawianiem tych skrzynek, radzimy zakupionych skrzynek na razie do użytku nie oddawać, lecz chwiliową je przewozić.

Z uwagi, że jak wspomnieliśmy wielu właścicieli dotychczas skrzynek nie sprawili, względnie nie zamówili, postanowił Magistrat w najbliższym czasie przystąpić do przymusowego awstawięcia skrzynek i ściąganie należności w drodze egzekucyjnej. Skrzynek w ten sposób wstawione wywołują znaczną trudność, niż dotychczas spowodowane. Stęganie w drodze egzekucyjnej należności wynosić może ponad 60 zł. od skrzynek. Zwracamy więc na to uwagę właścicieli domów i radzimy nie zwlekać, lecz skrzynek bezwzględnie zamawiać w biurze Towarzystwa (ul. Karmelicka 15) i spłacać w dogodnych ratach.

Do wiadomości naszej doszło, że chodził po domach różne osobniki, podrywające się pod nim, nie akwitujący, względnie inkasujący Towarzystwa, przezo zwracamy uwagę, że akwitujący, względnie inkasujący Towarzystwa, katolickich właścicieli nieruchomości w Krakowa i gmin przyłączonych, zaopatrzone są w odpowiednie legitymacje, zaopatrzone podpisem prezesa Dr. Mussila. Również akwitujący, względnie inkasujący Towarzystwa właścicieli nieruchomości w Krakowa, zaopatrzone są w odpowiednie legitymacje. Zostawiamy na to uwagę i radzimy od zgłaszających się zgłoś odpowiedniego legitymacji, aby uniknąć nieprzyjemności, połączonej z awstawianiem inkasentów, nani uprawnień w razie do odbiora skrzynek, względnie całej należności ze skrzynek.

Upraszamy właścicieli nieruchomości, którym skrzynek wstawiono, względnie którzy płacą ratami o wpłacie należności w Biurze Towarzystwa, ul. Karmelicka 15.

Przeżyłm.

REPERTUAR KINOTEATROW.

BAGATELA: „Nłoboc” (E. Bialost. Berger).

SZUKAJA: „Ta mała z Variete” Avian Gibson, G. Alexander, O. Desi-Oswald.

UCIECHA: „Odziewianka z dancingu” Willy Truiseh, Lucy Duranto, Albert Pauling, Lilian Harvey i E. Junkerman.

WANDA: „Żona od Charlestona”.

WARSZAWA: „Galaor i jego sobowótór” i „Wanly przypraw”.

NOWOSCI: „Wiedeńska krewa” (Wiedna-Berlin).

PROMIEN: „Bokerszy” (P. Patolab).

REDUTA: „Honor i Opieczyna” i „Doda na polowanie”.

Popierajmy przemysł ojczyzny!

„Głose Kazania” pod zarządce Romana Perka.

O dobry wybór zawodu.

Rodzicom i młodzieży pod uwagę

W związku ze zbliżającym się zakończeniem roku szkolnego — ważną jest dla młodzieży opuszczającej szkoły powszechne — sprawa wyboru zawodu, któremu w dalszym życiu pragnie się poświęcić. Jest silnego stanu zróżnicowania wykwalifikowanych techników, praktycznych rzemieślników, handlowców i kupców i, p. i, jest jedną z wielkich bolączek społeczeństwa polskiego. A przecież silny stan ten, iż to państwo państwa. W interesie zarówno młodzieży kończącej szkoły, jak i opiekunów tejże młodzieży, należy dążyć, aby młodzież ta stała się jaknajbardziej pożytecznymi obywatelami miasta i państwa, przyczyniającymi się swą produkcją do pracy do wzbogacenia narodu.

Państwo i samorządy, dorożając odwoławo przez społeczeństwo polskie pracę w dziedzinie rzemiosła, przemysłu i handlu, stworzyły całe szeregi szkół o przeróżnych typach, w których — obok wychowania i wykształcenia ogólnego — młodzież teoretycznie i praktycznie przygotowuje się w stosunkowo krótkim czasie do życia, zawodowego, które w przyszłości nie być ciężarem na nim i stać się pożytecznym członkiem społeczeństwa.

Na te szkoły przedewszystkiem powinna młodzież skierować swą uwagę, a odwoławo fachowo wykształcenie, ganiąc się do zawodów praktycznych, do rzemiosła, przemysłu i handlu, które dać mogą jednostkom metkiłko podwyższonej, ale zdywicie tych dziedzin, zwiła gwałtownego rozstrzygnięcia o społeczeństwie naszym, miast.

Przebieg gwałtowny spoczynku niedzielnego.

Do dłuższego szeregu miast, protestujących przeciw naruszeniu prawa do spoczynku niedzielnego, należąmy miasto nasze, także Debica, która złożyła na ręce ministra spraw wewnętrznych, że cały świat cywilizowany uznaje odpoczynku niedzielną za przepis nienaruszalny, który w państwach o wysokiej kulturze zachodniej jest ściśle przestrzegany, przedewszystkiem jednak, że jakakolwiek przyczyna, w której nietycznym zmniejszeniem członków polskiego państwa, stanu lepiącego do przedwzięcia konkurencji żydów, przez zaniebywanie obowiązków religijnych i wogóle odciągłoby ludność katolicką od spełnienia tych obowiązków, czembj by tylko demoralizowało. Stażę przeto na ten stanowisko, słowazystawienia in. Debica domagają się stanowczo wydzawienia ustawy o odwoławo spoczynku niedzielnego.

Starosta Władysław Grzegorzka, ul. b. m. wiecie protestacyjny w sprawie spoczynku niedzielnego, w którym wozną udział organizacje rekoludzielniczo-mieszczanie i cechy.

Zjazd delegatów rzemieśn ków chrześc. w Warszawie.

Program VII Zjazdu delegatów organizacyj rzemieślniczo-chrześcijań, połączonej z obradami Rady Główniej Centralnego Tow. Rzemieślniczego w Warszawie, Polakami, jest następujący:

Dnia 5 czerwca: z 9 Nabożeństwo, g. 11 Otwarcie zjazdu w sali Rzeszy Obywatelskiej, ul. Krakowska, Przelim, 66.

Referaty: Nowa ustawa przemysłowa — red. St. Kwasiński. Zjednoczenie rzemiosła polskiego — poseł J. Rudnicki. Obecny stan rzemiosła — p. J. Herb. Sprawy gospodarcze rzemiosła — p. Dębski.

Dnia 6 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 6 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 7 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 8 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 9 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 10 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 11 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 12 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 13 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 14 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Dnia 15 czerwca: z 9.30 Obrady Rady Gł. w Central. Tow. Rzemieślniczym w P. Pol. z 12 Obrady grup zawodowych.

Przerwa obiadowa od 2 do 4, a Dyskusja, g. 8.30 Wpółna wiececzna.

Członkowie i sympatycy Ch. D.

pamiętajcie

O FUNDUSZU PRASOWYM STRONNICZWA.

Przeżyłka amerykańska dla Polski.

Towarzysze! Do szeregu miesięcy rokowania o przyjęcie konsurjum amerykańskiego dla Polaków, dobiegają końca. Według doniesień, po długich rokowaniach, ostateczne warunki rzadu polskiego zostały przez koncern amerykański zaakceptowane i że w przyszłym tygodniu przybędą do Warszawy przedstawiciele grupy amerykańskiej: Mounet i Głow. Podsumowaniem powyższych ustaleń w Warszawie, Pożyżka zostanie wypuszczona na giełdzie po kursie w Ameryce 92, w Anglii 94 za sto i ulokowana będzie na giełdach londyńskiej i nowojorskiej. Oprocentowanie na wynosi 8 od sto. Po dokonaniu subskrypcji raka kwota 70 milionów dolarów ma wpłynąć do Polski i domowozwo. Użądził na zamiaru wystąpić przed Sejmem z wnioskami w sprawie pożyczki, gdyż podjęte ją na zasadzie pełnomocnictw, natomiast wystąpi do Sejmu z projektem ustaw o kredyty na cele amortyzacji pożyczki, oraz planem udzielenia pożyczki.